

ændre sig, hvad enten det bliver et ja eller et nej fra Danmark.

Så vil jeg for det andet spørge: Hvordan kan fru Charlotte Antonsen sige, at Schengen intet har med Amsterdamtraktaten at gøre? Den går jo ind og bliver inkorporeret som en del af traktaten, så det er absolut relevant at tale om det.

Og for det tredje: Når fru Charlotte Antonsen siger, at det med at tage kriminelle ved grænsen, at dér er det jo en baglandspatrolje og den slags, der skal til – det var i hvert fald det, jeg hørte – og ikke en personkontrol ved grænsen, så vil jeg spørge: Hvorfra tror fru Charlotte Antonsen, at baglandspatroljen får sine oplysninger om, hvem de skal stoppe? De får dem fra politifolkene ved grænsen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ja, det er jo helt tydeligt, at den taktik, Venstre nu har valgt at anlægge, er en taktik, der hedder, at nu skal der hentes ja-stemmer hjem, koste hvad det vil. Vi har jo været vant til tidligere, at Venstres ordfører, særlig fru Charlotte Antonsen, har brugt enhver lejlighed til at fortælle, at lige så snart Venstre havde mulighed for det, så skulle de fire danske forbehold afskaffes, osv. Den melodi, den plade er åbenbart lagt i arkivet indtil efter den 28. maj.

Men fru Charlotte Antonsen fik jo alligevel viklet sig ud i noget, der var rent vrøvl og i strid med kendsgerningerne. I denne her publikation, som Udenrigsministeriet har udgivet, der hedder »Det åbne Europa« – jeg går ud fra, at fru Charlotte Antonsen er bekendt med den – står der på side 13:

»Med traktaten indarbejdes Schengensamarbejdet i EU.«

Så den lange forklaring om, at Schengen og Amsterdamtraktaten ikke har noget med hinanden at gøre, er rent vrøvl. Det er et forsøg på at berolige de Venstrefolk, som er dybt bekymret for, at når Schengensamarbejdet pludselig overgår til at være med kvalificeret flertal, er fru Charlotte Antonsen og den danske indflydelse borte.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Frank Dahlggaard om, hvor der står i Amsterdamtraktaten, at Amsterdamtraktaten er nødvendig for østudvidelsen. Jamen altså hele forhistorien – hvis hr. Frank Dahlggaard nu havde siddet i Europaudvalget; nu ved jeg godt, at

hr. Frank Dahlggaard har været modstander, derfor har hr. Frank Dahlggaard nok fokuseret på de negative ting – men det er jo en notorisk sandhed, at Muren faldt sammen i 1989, og det fik EU-landene til i forbindelse med Maastrichttraktaten at beslutte, at man var nødt til at gøre noget ved den situation, altså forholde sig til den i EU.

Derfor besluttede man, at man ville lave den nye traktat. Så den er lavet med henblik på østudvidelsen. Det er jo klart, at det skriver man ikke ind i en traktat, men det er det, der er forståelsen mellem landene: at det er nødvendigt. At det så er et meget lille skridt, har hr. Frank Dahlggaard ret i.

Nogle af de ting, som viser, at det er af hensyn til østudvidelsen, er beskrivelsen af demokratiproblemer, som jeg lige har nævnt, problematikken omkring forskelsbehandling.

Flertalsafgørelser: Det siger jo sig selv, at hvis kredsen udvides fra 15 til 25, er det stort set umuligt at træffe beslutninger, hvis der fortsat er tale om enstemmighed. Så det er da også med henblik på en udvidet medlemskreds.

Så er der spørgsmålet om Schengen, og det er jo så også et svar til hr. Behnke. Schengenaftalen har Danmark sagt ja til. Den er ikke trådt i kraft endnu. Det, jeg sagde, og som jeg synes er væsentligt, er, at de problemer, vi har omkring grænsen, intet har med hverken Schengen eller Amsterdamtraktaten at gøre. Det er altså problemer, der eksisterer, inden de to ting er trådt i kraft.

Så er det naturligvis rigtigt, at de emnekredse, der berøres i Schengen, kommer ind i den nye traktat. Men man kan jo ikke beskyldte hverken Amsterdamtraktaten eller Schengen for at have forårsaget den illegale indvandring, der er over den danske grænse. Det er det, jeg påpeger. Tværtimod mener jeg så, at det, at vi får en ny traktat, vil kunne medvirke til at give os et instrument, der kan stoppe ulovlighederne omkring grænsen.

Til hr. Behnke vil jeg blot sige, at Venstre fortsat ønsker, at forbeholdene skal afskaffes så hurtigt som muligt, og det er der ikke nogen hemmelighed i.

Venstre vil gerne diskutere, også med modstandere – og det var til hr. Keld Albrechtsen.

Til sidst til hr. Thulesen Dahl: Ja, altså Venstre er indstillet på, at de mindre lande kan miste indflydelse ved en kommende ændring af traktaten. Men indtil videre kan vi udvide med fem ifølge Amsterdamtraktaten, og så må vi jo